

прошение на самиятъ царь. Увѣрихъ го че ще му намѣржтъ защитници отъ пжрвитѣ лица, които, като го улеснжтъ да говори самъ на царьтъ, ще подкрепжтъ съврѣменно и оправданieto му.

«Тѣзи които водяхъ тжзи малка интрига, попитахъ царьтъ кога и гдѣ иска да му го доведжтъ. Той отговори че ще иде въ сжщиятъ день да обѣдва инкогнито въ едногo отъ своитѣ дворецки хора, на име Капиловъ; слѣдователно распоредете ся тжй щото Карль Скавронски да бжде тамъ въ свржшванието на обѣдтъ. Тѣ бѣхъ точни, и, щомъ дойде врѣме, вкараха го, безъ да виде нѣкой, тамъ дѣто бѣше царьтъ.

«Той прие прошениято и изгледваше добрѣ просителътъ, додѣто ушь му тжлкувахъ работата. При различнитѣ царски въпроси, отговоритѣ на Скавронски, ако и да бѣхъ малко сплетени, бѣхъ слѣдователно доволно ясни за да докажжтъ на царьтъ че този человекъ бѣше безъ сжмнѣние братътъ на Катерина.

«Царьтъ като задоволи своето любопитство напжлно, отпусна селенинътъ като му каза че ще виде какво може да направи за него, и че за това трѣба да дойде въ сжщото врѣме на утрѣшниятъ день. Като отиде вечерьта да вечерижъ съ Катерина, каза ѝ:

« — Азъ обѣдвахъ днеска у Капилови, и вѣдохъ « съ голѣма приятность. Този человекъ ся храни до- « брѣ, както ся виде. Трѣба да тж заведе единъ « день. Хаде да идемъ утрѣ.»

«Царицата отговори че скланя.

« — Но, » каза той, « трѣба да направимъ както « азъ днеска направихъ, да отидемъ точно тогнва « когито тѣ ще седжтъ на трапезата, и да отидемъ « сами.»

«Намѣрението ся рѣши вечерьта и ся испълни сутрѣнъта. Отидохъ у Капилови и обѣдвахъ; послѣ обѣдтъ вкарахъ Карла Скавронски въ камарата дѣто бѣше царьтъ и царицата. Измолителътъ ся приближи, растриперанъ, при царьтъ, който, като ся пристори че е забравилъ що му е казвалъ, прѣдложи му пакъ сжщитѣ въпроси. Този разговоръ става-